

Rüzgar Gibi Geçti

– KONUK YAZAR · 02 Aralık 2017

RÜZGÂR GİBİ GEÇTİ

Yazımızın giriş kısmını yaşanmış hikâyelerden birini seçerek taçlandıralım:

“Yıllar sonra bile kadın, adama âşık olduğu günü dün gibi hatırlıyordu. Hafızasına böylesine yerleşen bir başka gün daha yoktu...”

Lise son sınıfın son günlerine doğruydu. Bir cumartesi akşamı genç adam ona telefon etmiş ve birlikte bir yerlere gitmeyi önermişti. Genç kız, onun sesindeki endişeyi hissetmiş ve onu onayladığını belli ederek “Tabii ki ben de isterim. Ne yapmayı düşünüyorsun? Nereye gidelim?” diye sordu.

Adam büyük bir hevesle “Belki sinemaya gidebiliriz,” diye cevap verdi.

Kız, “Ne izlemek istiyorsun?” diye sorunca adam seçenekleri düşünürken içinden asıl gelen cevap dökülürdü dudaklarından: “Seni...”

Ne anlamlı bir hatıra, değil mi? İnsan candan sevince ruhundaki aşkı demek ki yıllarca canlı tutabiliyor. Aranızda ‘Rüzgâr Gibi Geçti’ kitabını okuyanınız yahut filmi izleyeniniz var mı? Sanırım filmi lise yıllarımda izledim. Yabancı dilden Türkçeye çeviri olan eserleri anlamakta zorlanırsam yahut çevirmenin çevirisini beğenmezsem o eserin önce filmi izlerim. Görsel hafızamda görsel ve işitsel sahneler kalıcı hâle gelince kitaba odaklanmam kolaylaşıyor. Oradaki aşk hikâyesi ve başroldeki bayanın yaşamını, o eski dönemleri ve eski yıllarda çekilen o dönemin filmi, giyim tarzı ve kültürünü çok beğenmiştim. Oldukça uzun soluklu bir film, kitabı da kalındı ve bende sadece 1.cildi vardı, sonra sanırım 2. cildini de bulup okudum. Görsel sahnelerle, işitsel öğelerle ruha akseder edebiyat gün gelir.

Sevdiğine bakmaya doyamaz bazen insan. Annemizi bile yemek yaparken izlemek ruhumuzu dinlendirir. İşini aşkla yaparken sevgisini ve kalbini de yemeğe katar analarımız ve o sıcak yemek bereketlenip ballanır. Öpmeye doyamadığımız, sınıksız sarılmaktan vazgeçemediğimiz, kokusunu içimize çekmekten usanmadığımız bir tane sağlam dostumuz olsa sayı olarak yeterli gelir. Biricik dost, etraftaki tüm insanların ötesinde bir hava verir ve yalnızlığımızı doldurur. Aşka tutulur kalpler, bir sinema şeridi gibi akıp gider geçmişteki günler.

Rüzgâr gibi geçer ömür. Gün gelir: “Rüzgâr gibi geçti gençliğim, öpüp koklayarak tutamadım gonca gibi yıllarımı...” diye hayıflanan ve arzusu hasrete dönüşen insanlarımız çıkar aramızdan. Rüzgâr gibi esip

geçer gençlik yılları, vakti iyi değerlendirdince şiir tadında dopdolu hatıralar bırakır izimizde.

25 Ekim 2017 – Çarşamba, Saat: 00.00